

Η σειρά που ξεπέρασε τα 2.000.000 αντίτυπα
και μεταφράζεται σε 20 γλώσσες!

Angela MARSONS

ΔΙΑΒΟΛΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

1

Μπλακ Κάουντρι – Μάρτιος 2015

Απέμεναν τρία λεπτά.

Η αστυνομία σπάνια έκανε τόσο μεγάλες εφόδους την αυγή. Χρειάστηκαν μήνες για να συγκεντρωθούν τα στοιχεία και να δεθεί η υπόθεση. Και τώρα η Κιμ Στόουν και η ομάδα της ήταν έτοιμοι. Οι κοινωνικοί λειτουργοί βρίσκονταν στην απέναντι πλευρά του δρόμου και περίμεναν το σύνθημα για να μπουν στο σπίτι. Δύο μικρά κορίτσια δεν θα κοιμούνταν εδώ απόψε.

Απέμεναν δύο λεπτά.

Η Κιμ πάτησε το πλήκτρο του ασύρματου. «Είναι όλοι στις θέσεις τους;»

«Περιμένουμε τη διαταγή σου, αρχηγέ», απάντησε ο Χόκινς. Η ομάδα του, που είχε πάρει θέση δύο δρόμους πιο πέρα, φρουρούσε την πίσω μεριά του κτιρίου.

«Είμαστε έτοιμοι να προχωρήσουμε, αρχηγέ», είπε ο Χάμοντ μέσα από το αυτοκίνητο πίσω της. Ο Χάμοντ είχε στα χέρια του το «μεγάλο κλειδί», που θα τους εξασφάλιζε μια γρήγορη και εκκωφαντική είσοδο.

Απέμενε ένα λεπτό.

Το χέρι της Κιμ ακουμπούσε στη λαβή της πόρτας του αυτοκινήτου. Οι μύες της σφίχτηκαν, ο επικείμενος κίνδυνος σήκωσε μέσα της ένα κύμα αδρεναλίνης· το κορμί της προσπα-

θούσε να επιλέξει ανάμεσα στη μάχη ή τη φυγή. Λες και θα μπορούσε ποτέ η φυγή να είναι επιλογή.

Γύρισε να κοιτάξει τον Μπράιαντ, τον συνάδελφό της, που είχε μαζί του το σπουδαιότερο πράγμα: το ένταλμα.

«Μπράιαντ, είσαι έτοιμος;»

Ο Μπράιαντ έγνεψε καταφατικά.

Η Κιμ είδε τον δείκτη των δευτερολέπτων να πέφτει πάνω στο δώδεκα. «Φύγαμε!» είπε από τον ασύρματο.

Οχτώ ζευγάρια μπότες ποδοβόλησαν στο πεζοδρόμιο, και οι πορείες τους συναντήθηκαν μπροστά στην εξώπορτα. Η Κιμ έφτασε πρώτη. Παραμέρισε καθώς ο Χάμοντ χτυπούσε ορμητικά την πόρτα με τον κριό. Τρεις τόνοι κινητικής ενέργειας σώριασαν στη στιγμή τη φτηνή ξύλινη πόρτα.

Ακολουθώντας τις εντολές που είχαν λάβει, ο Μπράιαντ και ένας αστυφύλακας ανέβηκαν τρέχοντας τις σκάλες και μπήκαν στην κυρίως κρεβατοκάμαρα για να δώσουν το ένταλμα.

«Μπράουν, Γκριφ, πιάστε το σαλόνι και την κουζίνα. Αν χρειαστεί, γδύστε όλο το μέρος. Ντόσον, Ρατζ, Χάμοντ, ελάτε μαζί μου.»

Μέσα σε όλο το σπίτι αντήχησε αμέσως ο θόρυβος από ντουλάπια που άνοιγαν με μανία και συρτάρια που έκλειναν με πάταγο.

Οι σανίδες του πατώματος έτριξαν πάνω από το κεφάλι της Κιμ. Μια γυναίκα στρίγκλισε υστερικά. Η Κιμ δεν έδωσε σημασία και κάλεσε τους δύο κοινωνικούς λειτουργούς να μπου στο σπίτι.

Στάθηκε μπροστά στην πόρτα του υπογείου. Το πόμολο ήταν κλειδωμένο με λουκέτο.

«Χάμοντ, τον κόφτη», είπε η Κιμ.

Ο αστυνομικός εμφανίστηκε δίπλα της και έκοψε επιδέξια το μέταλλο.

Ο Ντόσον πέρασε μπροστά της και ψηλάφησε τον τοίχο για να βρει κάποιον διακόπτη.

Μια δέσμη φωτός από το χολ έπεσε στα πέτρινα σκαλοπάτια. Ο Ντόσον άρχισε να κατεβαίνει και άναψε τον φακό του, για να φωτίσει τα σκαλοπάτια μπροστά στα πόδια της Κιμ. Ο άέρας μύριζε υγρασία και τσιγαρία.

Ο Χάμοντ πήγε σε μια γωνιά όπου υπήρχε ένας προβολέας. Τον άναψε. Η δέσμη φωτός έπεσε στο τετράγωνο στρώμα γυμναστικής που δέσποζε στη μέση του δωματίου. Δίπλα του υπήρχε ένα τρίποδο.

Στην απέναντι γωνιά υπήρχε μια ντουλάπα. Η Κιμ την άνοιξε και είδε μέσα μερικά ρούχα, ανάμεσά τους μια σχολική στολή και μερικά μαγιό. Στο δάπεδο της ντουλάπας υπήρχαν αρκετά παιχνίδια: ένα λαστιχένιο σωσίβιο, μια μπάλα θαλάσσης, κούκλες.

Η Κιμ καταπολέμησε ένα κύμα ναυτίας.

«Ρατζ, τράβα φωτογραφίες», διέταξε.

Ο Χάμοντ χτυπούσε τους τοίχους, για να ελέγξει αν υπήρχαν κρυψώνες.

Στην πιο απομακρυσμένη γωνιά, σε μια κόγχη, βρισκόταν ένα γραφείο μ' ένα κομπιούτερ. Αποπάνω υπήρχαν τρία ράφια. Το ψηλότερο ράφι ήταν γεμάτο περιοδικά. Οι λεπτές ράχες τους δεν φανέρωναν το περιεχόμενό τους, αλλά η Κιμ ήξερε τι είδους περιοδικά ήταν. Στο μεσαίο ράφι υπήρχαν αρκετές ψηφιακές κάμερες, mini discs και σύνεργα για το καθάρισμα των συσκευών. Στο χαμηλότερο ράφι η Κιμ μέτρησε δεκαεφτά DVD.

Ο Ντόσον πήρε το πρώτο απ' αυτά, που έφερε μια ετικέτα με τον τίτλο *Η Ντέιζι πάει για κολύμπι*, και το έβαλε στο DVD player. Η υψηλής τεχνολογίας συσκευή δεν άργησε να ζωντανέψει.

Στην οθόνη εμφανίστηκε η οχτάχρονη Ντέιζι μ' ένα κίτρινο μαγιό. Το σωσίβιο τύλιγε τη μικροσκοπική μέση της. Τα λεπτά χέρια της αγκάλιαζαν τον κορμό της, αλλά δεν κατόρθωναν να εμποδίσουν το τρέμουλό της.

Η συγκίνηση έσφιξε τον λαιμό της Κιμ. Ήθελε να τραβήξει το βλέμμα της, αλλά δεν τα κατάφερε. Ήθελε να πιστέψει ότι τάχα μπορούσε να αποτρέψει αυτό που θα συνέβαινε σε λίγο –αλλά δεν μπορούσε, φυσικά, αφού είχε ήδη συμβεί.

«Τι... τι να κάνω τώρα, μπαμπά;» ρώτησε η Ντέιζι με τρεμάμενη φωνή.

Όλες οι δραστηριότητες σταμάτησαν. Το υπόγειο βυθίστηκε στη σιωπή. Οι τέσσερις σκληραγωγημένοι αστυνομικοί δεν έκαναν κανέναν απολύτως θόρυβο, είχαν παραλύσει από τη φωνή του κοριτσιού.

«Θα παίξουμε ένα παιχνιδάκι, αγάπη μου», είπε ο μπαμπάς και εμφανίστηκε στο πλάνο.

Η Κιμ ξεροκατάπιε και έσπασε τα μάγια. «Κλείσ' το, Ντόσον», ψιθύρισε. Όλοι τους ήξεραν τι είχε συμβεί μετά.

«Το κάθαρμο», είπε ο Ντόσον. Τα δάχτυλά του έτρεμαν καθώς ξανάβαζε το DVD στη θέση του.

Ο Χάμοντ είχε καρφώσει τα μάτια του σε μια γωνιά και ο Ρατζ καθάριζε αργά τον φακό της φωτογραφικής του μηχανής.

Η Κιμ ξαναβρήκε την αυτοκυριαρχία της. «Παιδιά, θα κάνουμε αυτόν τον μαλάκα να πληρώσει για ό,τι έκανε. Σας το υπόσχομαι.»

Ο Ντόσον έβγαλε τα έγγραφα για να καταγράψει όλα τα αποδεικτικά στοιχεία. Τον περίμενε ξενύχτι απόψε.

Η Κιμ άκουσε φασαρία στο επάνω πάτωμα. Μια γυναίκα ούρλιαζε υστερικά.

«Αρχηγέ, μπορείς ν' ανέβεις εδώ;» φώναξε ο Γκριφ.

Η Κιμ έριξε μια τελευταία ματιά ολόγυρα. «Παιδιά, ξηλώστε τα πάντα εδώ μέσα.»

Βρήκε τον Γκριφ στην κορυφή της σκάλας που οδηγούσε στο υπόγειο. «Τι τρέχει;»

«Η σύζυγος θέλει απαντήσεις.»

Η Κιμ προχώρησε με μεγάλα βήματα ως την εξώπορτα. Εκεί στεκόταν μια γυναίκα γύρω στα σαράντα πέντε, σφιγγο-

ντας τη ρόμπα της πάνω στο ισχνό κορμί της. Οι κοινωνικοί λειτουργοί έβαλαν μέσα σ' ένα Fiat Panda τις δύο κόρες της που έτρεμαν.

Όταν αισθάνθηκε πως η Κιμ ήταν πίσω της, η Γουέντι Νταν γύρισε από την άλλη μεριά. Το πρόσωπό της ήταν χλωμό και τα μάτια της κατακόκκινα. «Πού θα τα πάνε τα παιδιά μου;»

Η Κιμ συγκράτησε την παρόρμησή της να τη χτυπήσει μέχρι λιποθυμίας. «Τα παιδιά σας φεύγουν μακριά από τον άρρωστο, διεστραμμένο σύζυγό σας.»

Η σύζυγος έσφιξε τη ρόμπα της στο ύψος του λαιμού της. Κούνησε πέρα δώθε το κεφάλι της. «Δεν το ήξερα, το ορκίζομαι, δεν το ήξερα. Θέλω τα παιδιά μου. Δεν το ήξερα.»

Η Κιμ έγειρε στο πλάι το κεφάλι της. «Αλήθεια; Η σύζυγος αρνείται να το πιστέψει μέχρι να της φανερώσουν αποδείξεις... Ακόμα δεν είδατε κάποιο αποδεικτικό στοιχείο, κυρία Νταν;»

Το βλέμμα της γυναίκας πεταγόταν παντού ολόγυρα, αλλά δεν στεκόταν ποτέ πάνω στην Κιμ. «Σας το ορκίζομαι, δεν το ήξερα.»

Η Κιμ έγειρε μπροστά, με την εικόνα της Ντέιζι νωπή ακόμα στον νου της.

«Λες ψέματα, σκρόφα. Το ήξερες. Είσαι η μητέρα τους, αλλά επέτρεψες να τους συμβεί κάτι τρομερό που δεν θα το ξεπεράσουν ποτέ. Ελπίζω να μην έχεις ούτε μία στιγμή ησυχίας σε όλη την υπόλοιπη ελεεινή, αναθεματισμένη ζωή σου.»

Ο Μπράιαντ εμφανίστηκε δίπλα της. «Αρχηγέ...»

Η Κιμ τράβηξε το βλέμμα της από τη γυναίκα που έτρεμε και γύρισε από την άλλη μεριά.

Κοίταξε πάνω από τον ώμο του Μπράιαντ και το βλέμμα της συνάντησε τα μάτια του άντρα που είχε εξασφαλίσει ότι αυτά τα δύο κορίτσια δεν θα έβλεπαν ποτέ τον κόσμο όπως θα έπρεπε να τον δουν. Τα πάντα μες στο σπίτι ξεθώριασαν, και για λίγα δευτερόλεπτα βρίσκονταν εκεί μόνο οι δυο τους.

Τον κοίταξε επίμονα, παρατηρώντας το πλαδαρό, περίσσιο δέρμα που κρεμόταν από το σαγόني του σαν λιωμένο κερί. Η ανάσα του ήταν γρήγορη και βαριά, τα διακόσια πενήντα κιλά του εξαντλούσαν το σώμα του στην παραμικρή κίνηση.

«Γαμώτο... δεν μπορείτε... να μπαίνετε εδώ μέσα... και να κάνετε ό,τι στον διάολο θέλετε.»

Η Κιμ προχώρησε προς το μέρος του. Όλο της το είναι αντιδρούσε από την απέχθεια, όσο η απόσταση μεταξύ τους μικραίνει. «Έχω ένα ένταλμα που λέει πως μπορώ να κάνω ό,τι θέλω.»

Ο άντρας κούνησε αρνητικά το κεφάλι του. «Φύγετε από... το σπίτι μου... πριν φωνάξω τον... δικηγόρο μου.»

Η Κιμ έβγαλε τις χειροπέδες από την κωλότσεπη. «Λέοναρντ Νταν, συλλαμβάνεσαι ως ύποπτος για εξαναγκασμό σε σεξουαλική δραστηριότητα, σεξουαλική κακοποίηση με διείσδυση και σεξουαλική κακοποίηση παιδιού κάτω των δεκατριών ετών.»

Τα μάτια της καρφώθηκαν στα δικά του. Στο βλέμμα του δεν είδε παρά μόνο πανικό.

Η Κιμ άνοιξε τις χειροπέδες καθώς ο Μπράιαντ άρπαζε τα χέρια του Νταν.

«Δεν είσαι υποχρεωμένος να πεις τίποτα. Αλλά αν ερωτηθείς και δεν αναφέρεις κάτι στο οποίο θα βασιστείς αργότερα στο δικαστήριο, αυτό μπορεί να βλάψει την υπεράσπισή σου. Οτιδήποτε πεις μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό στοιχείο.»

Η Κιμ έκλεισε τις χειροπέδες φροντίζοντας να μην αγγίξει την τριχωτή, λευκή σάρκα του. Τίναξε μακριά της τα χέρια του και κοίταξε τον συνεργάτη της.

«Μπράιαντ, πάρε από μπροστά μου αυτό το σιχαμένο, άρρωστο κάθαρμα πριν κάνω κάτι που θα μετανιώσουμε κι οι δυο μας.»

2

Η Κιμ μύρισε το άφτερ σείβ πριν εμφανιστεί ο άντρας που το φορούσε.

«Ξεκουμπίσου, Μπράιαντ, δεν είμαι στο σπίτι.»

Ο Μπράιαντ, που είχε ύψος ένα και ογδόντα, έσκυψε και πέρασε κάτω από τη μισάνοιχτη γκαραζόπορτα.

Η Κιμ έκλεισε τον ήχο του iPod. Ο Βιβάλντι και οι κρουστάλλινες νότες του *Χειμώνα* σίγησαν.

Άρπαξε ένα παραπεταμένο κουρέλι, σκούπισε τα χέρια της και, χρησιμοποιώντας κάθε εκατοστό του ύψους της, που έφτανε κοντά στο ένα ογδόντα, τον κοίταξε αγέρωχα. Πέρασε ενστικτωδώς το δεξί χέρι της μέσα από τα πυκνά και κοντοκουρεμένα μαύρα μαλλιά της. Ο Μπράιαντ ήξερε πως αυτή ήταν μια μόνιμη συνήθειά της πριν από τη μάχη. Η Κιμ ακούμπησε το ελεύθερο χέρι της στη μέση της.

«Τι θέλεις;»

Ο Μπράιαντ προχώρησε προσεχτικά γύρω από τα εξαρτήματα που ήταν σκόρπια στο δάπεδο του γκαράζ –έμοιαζε σαν να είχε εκραγεί μια μοτοσικλέτα εκεί μέσα.

«Χριστέ μου, τι θέλει να γίνει αυτό το πράγμα όταν μεγαλώσει;»

Η Κιμ ακολούθησε το βλέμμα του που γυρόφερνε στον χώρο. Για τον Μπράιαντ δεν ήταν παρά μια μικρή γωνιά μιας μάντρας με παλιοσίδερα. Για την Κιμ ήταν ένας ξεχασμένος θησαυρός. Της είχε πάρει σχεδόν έναν χρόνο να ανακαλύψει

όλα τα εξαρτήματα για το στήσιμο της μοτοσυκλέτας και ανυπομονούσε να την τελειώσει.

«Είναι μια BSA Goldstar του 1954.»

Ο Μπράιαντ σήκωσε το δεξί του φρύδι. «Θα σε πιστέψω.»

Τον κοίταξε στα μάτια και περίμενε. Ήξεραν και οι δυο πως δεν ήταν αυτή η αιτία της επίσκεψής του.

«Δεν ήσουν εκεί χτες βράδυ», της είπε παίρνοντας την πολλαπλή εξαγωγή από το πάτωμα.

«Καλά το συμπέρανες, Σέρλοκ Χολμς. Θα έπρεπε να σκεφτείς το ενδεχόμενο να γίνεις ντετέκτιβ.»

Ο Μπράιαντ χαμογέλασε και έπειτα σοβάρεψε. «Το γιορτάζαμε, αρχηγέ.»

Η Κιμ μισόκλεισε τα μάτια της. Εδώ, στο σπίτι της, δεν ήταν επιθεωρητής και ο Μπράιαντ δεν ήταν αρχιφύλακας. Εκείνη ήταν η Κιμ και εκείνος ήταν ο Μπράιαντ, ο συνεργάτης της και ό,τι πλησιέστερο είχε σε φίλο.

«Τέλος πάντων... Πού ήσουν;» Η φωνή του είχε μαλακώσει. Καμία σχέση με τη μομφή που περίμενε η Κιμ.

Του πήρε την εξάτμιση από τα χέρια και την έβαλε πάνω στον πάγκο εργασίας.

«Για μένα δεν ήταν γιορτή.»

«Μα τον πιάσαμε, Κιμ.»

Τώρα της μιλούσε σαν φίλος.

«Ναι, αλλά δεν πιάσαμε τη γυναίκα του.»

Άπλωσε το χέρι της και πήρε την πένσα. Κάποιος ηλίθιος είχε μοντάρει την πολλαπλή στη βάση της με μια βίδα έξι χιλιοστά μεγαλύτερη απ' όσο έπρεπε.

«Δεν υπάρχουν αρκετά αποδεικτικά στοιχεία για να της απαγγείλουμε κατηγορίες. Ισχυρίζεται ότι δεν ήξερε τίποτα, και η Εισαγγελία δεν μπορεί να βρει κάτι άλλο.»

«Τότε να ανοίξουν τα στραβά τους και να ψάξουν καλύτερα.»

Έσφιξε την πένσα γύρω από το κεφάλι της βίδας και άρχισε να τη γυρίζει μαλακά.

«Κιμ, κάναμε ό,τι καλύτερο μπορούσαμε.»

«Δεν ήταν αρκετό, Μπράιαντ. Αυτή η γυναίκα είναι η μητέρα τους. Έφερε στον κόσμο τα δύο κοριτσάκια και ύστερα επέτρεψε στον πατέρα τους να τα εκμεταλλευτεί με τον χειρότερο δυνατό τρόπο. Αυτά τα παιδιά δεν θα μπορέσουν ποτέ να ζήσουν μια φυσιολογική ζωή.»

«Εξαιτίας του πατέρα τους, Κιμ.»

Τα μάτια της καρφώθηκαν στα δικά του. «Αυτός είναι ένα άρρωστο κάθαρμα. Αλλά αυτή; Τι δικαιολογία έχει;»

Ο Μπράιαντ σήκωσε τους ώμους. «Επιμένει ότι δεν ήξερε, ότι δεν υπήρχαν ενδείξεις.»

Η Κιμ κοίταξε αλλού. «Πάντα υπάρχουν ενδείξεις.»

Γύρισε μαλακά την πένσα, προσπαθώντας να απελευθερώσει τη βίδα χωρίς να κάνει ζημιά στην πολλαπλή.

«Δεν μπορούμε να την πιέσουμε περισσότερο. Επιμένει στον ισχυρισμό της.»

«Μου λες, δηλαδή, ότι δεν αναρωτήθηκε ποτέ γιατί ήταν κλειδωμένη η πόρτα του υπογείου ή ότι δεν υπήρξε μία φορά, ούτε μία, που να γύρισε νωρίτερα στο σπίτι και να αισθάνθηκε πως κάτι δεν πήγαινε καλά;»

«Όμως δεν γίνεται να το αποδείξουμε. Κάναμε ό,τι καλύτερο μπορούσαμε.»

«Δεν ήταν αρκετό, Μπράιαντ. Ούτε κατά διάνοια. Ήταν η μητέρα τους. Έπρεπε να τα προστατεύει.»

Έβαλε μεγαλύτερη δύναμη και γύρισε την πένσα αντίθετα από τους δείκτες του ρολογιού. Η βίδα έσπασε κι έπεσε μες στην πολλαπλή.

Η Κιμ πέταξε την πένσα στον τοίχο. «Γαμώτο, μου πήρε σχεδόν τέσσερις μήνες να βρω αυτήν την καταραμένη την εξάτμιση.»

Ο Μπράιαντ κούνησε το κεφάλι. «Κιμ, δεν είναι η πρώτη βίδα που σπας, όπως δεν είναι κι η πρώτη φορά που μας τα σπας...»

Παρά τον θυμό της, τα χείλη της μισάνοιξαν σ' ένα χαμόγελο.

«Και είμαι σίγουρη πως δεν θα είναι η τελευταία.» Κούνησε δεξιά αριστερά το κεφάλι της. «Μπορείς να μου δώσεις πάλι την πένσα;»

«Μήπως να 'λεγες και κάνα "παρακαλώ"; Δεν σας έμαθαν τρόπους οι γονείς σας, δεσποινίς μου;»

Η Κιμ δεν είπε τίποτα. Είχε μάθει ένα σωρό πράγματα από τους γονείς της σε εφτά ανάδοχες οικογένειες, αλλά τα περισσότερα απ' αυτά δεν ήταν και ό,τι καλύτερο.

«Πάντως η ομάδα εκτίμησε ιδιαίτερα την κίνησή σου –ξέρεις, τα λεφτά που άφησες για τον λογαριασμό στο μπαρ...»

Η Κιμ έγνεψε καταφατικά και αναστέναξε. Άξιζε να το γιορτάσει η ομάδα της. Είχαν δουλέψει σκληρά για να δέσουν την υπόθεση. Ο Λέοναρντ Νταν δεν θα έβλεπε τον έξω κόσμο για ένα πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα.

«Αν είναι να μείνεις εδώ, κάνε κάτι χρήσιμο και βάλε καφέ... σε παρακαλώ.»

Ο Μπράιαντ κούνησε το κεφάλι του πέρα δώθε καθώς περνούσε από την πόρτα που οδηγούσε στην κουζίνα. «Είναι αναμμένη η καφετιέρα;»

Δεν μπήκε στον κόπο να του απαντήσει. Όταν η Κιμ βρισκόταν στο σπίτι, η καφετιέρα ήταν πάντα αναμμένη.

Ενώ ο Μπράιαντ πηγαινοερχόταν φασαριόζικα στην κουζίνα, η Κιμ σκεφτόταν έκπληκτη γι' άλλη μια φορά ότι δεν έδειχνε να της κρατάει κακία επειδή είχε ανέβει στην ιεραρχία πολύ γρηγορότερα από κείνον. Στα σαράντα έξι του, ο Μπράιαντ δεν είχε κανένα πρόβλημα να δέχεται εντολές από μια γυναίκα δώδεκα χρόνια νεότερή του.

Ο Μπράιαντ της έδωσε μια κούπα καφέ και έγειρε πίσω για να στηριχτεί στον πάγκο.

«Απ' ό,τι είδα, μαγείρευες πάλι.»

«Δοκίμασες;»

Ο Μπράιαντ κάγχασε. «Όχι, δεν πειράζει, θέλω να ζήσω. Και δεν τρώω ποτέ κάτι αν δεν ξέρω τι όνομα να του δώσω. Αυτά τα πράγματα μοιάζουν με αφγανικές νάρκες.»

«Είναι μπισκότα.»

Ο Μπράιαντ κούνησε το κεφάλι του. «Γιατί βάζεις τον εαυτό σου σ' αυτή τη δοκιμασία;»

«Γιατί τα πάω σκατά στο μαγείρεμα.»

«Α, μάλιστα... Δηλαδή, αφαιρέθηκες πάλι, έτσι; Είδες λίγο χρώμιο που χρειαζόταν γυάλισμα ή μια βίδα που χρειαζόταν...»

«Είναι Σάββατο πρωί -στ' αλήθεια δεν έχεις τίποτα καλύτερο να κάνεις;»

Ο Μπράιαντ κούνησε αρνητικά το κεφάλι. «Μπα, οι γυναίκες της ζωής μου κάνουν μανικιούρ. Επομένως, όχι, στ' αλήθεια δεν έχω να κάνω τίποτα καλύτερο απ' το να κάθομαι εδώ και να σου τη σπάω.»

«Έγινε, αλλά μπορώ να σου κάνω μια προσωπική ερώτηση;»

«Κοίτα, είμαι ευτυχισμένος με τον γάμο μου κι εσύ είσαι το αφεντικό μου· γι' αυτό, λοιπόν, η απάντηση είναι "Όχι".»

Η Κιμ βόγκηξε. «Καλά που μου το είπες. Όμως το πιο σημαντικό ερώτημα είναι το εξής: Γιατί δεν έχεις τα κότσια να πεις στη γυναίκα σου πως δεν θες να μυρίζεις σαν το καμαρίνι ενός μουσικού συγκροτήματος αγοριών;»

Ο Μπράιαντ κούνησε το κεφάλι και χαμήλωσε το βλέμμα. «Δεν μπορώ. Έχω να της μιλήσω τρεις βδομάδες.»

Η Κιμ γύρισε ανήσυχη προς το μέρος του. «Γιατί;»

Ο Μπράιαντ σήκωσε το κεφάλι του και χαμογέλασε ειρωνικά. «Γιατί δεν μ' αρέσει να τη διακόπτω.»

Η Κιμ κούνησε δεξιά αριστερά το κεφάλι της και κοίταξε το ρολόι της. «Εντάξει, τέλειωσε τον καφέ σου και ξεκουμπίσου.»

Ο Μπράιαντ στράγγιξε την κούπα του. «Μ' αρέσουν πολύ οι λεπτοί σου τρόποι, Κιμ», είπε προχωρώντας προς την γκα-

ραζόπορτα. Γύρισε να την κοιτάξει. Η έκφρασή του έδειχνε πως της ζητούσε να του πει αν ήταν καλά.

Η Κιμ περιορίστηκε να του απαντήσει μ' ένα μουγκρητό.

Καθώς το αυτοκίνητό του απομακρυνόταν, η Κιμ αναστέναξε βαθιά. Έπρεπε να παρατήρει αυτή την υπόθεση. Όταν αναλογιζόταν ότι η Γουέντι Νταν επέτρεψε να κακοποιηθούν σεξουαλικά τα παιδιά της, ένιωθε τα σαγόνια της να πονούν από το σφίξιμο. Αρρώσταινε στη σκέψη ότι αυτά τα δύο κοριτσάκια θα γύριζαν στη μητέρα τους. Τη στοίχειωνε η επίγνωση ότι θα αναλάμβανε ξανά την επιμέλεια των παιδιών εκείνη η γυναίκα, που υποτίθεται ότι έπρεπε να τα προστατεύει.

Η Κιμ έριξε το χρησιμοποιημένο κουρέλι πάνω στον πάγκο και κατέβασε την γκαραζόπορτα. Έπρεπε να επισκεφτεί την οικογένειά της.

3

Η Κιμ άφησε τα λευκά τριαντάφυλλα μπροστά στο μνήμα με το όνομα του δίδυμου αδελφού της. Τα πέταλα έφταναν μόλις πιο κάτω από τις ημερομηνίες που έδειχναν τη διάρκεια της ζωής του. Έξι χρόνια όλα κι όλα.

Ολόγυρα στο ανθοπωλείο υπήρχαν κουβάδες γεμάτοι νάρκισσους. Λουλούδι συνώνυμο με τη Γιορτή της Μητέρας. Η Κιμ μισούσε τους νάρκισσους, μισούσε τη Γιορτή της Μητέρας, αλλά πάνω απ' όλα μισούσε τη μητέρα της. Τι λουλούδι να αγοράσεις για μια σκρόφα, μια σατανική φόνισσα;

Όρθωσε το κορμί της και κοίταξε το φρεσκοκομμένο γρασίδι. Της ήταν πολύ δύσκολο να μη σκέφτεται την εικόνα του ασθενικού και κάτισχνου κορμιού που είχαν τραβήξει βίαια απ' την αγκαλιά της πριν από είκοσι οχτώ χρόνια.

Πονούσε όποτε θυμόταν το γλυκό πρόσωπό του, που της έδειχνε τόση εμπιστοσύνη, που ήταν όλο χαρά και γέλιο. Και παιδικότητα. Όμως δεν μπορούσε να μην το θυμάται. Δεν είχε σημασία πόσα χρόνια είχαν περάσει· η οργή δεν την εγκατέλειψε ποτέ. Τη στοίχειωνε καθημερινά η σκέψη πως η σύντομη ζωή του ήταν γεμάτη με τόση θλίψη και τόσο φόβο.

Χαλάρωσε τη δεξιά γροθιά της και χάιδεψε το κρύο μάρμαρο σαν να έστρωνε τα κοντά μαύρα μαλλιά του, που έμοιαζαν τόσο με τα δικά της. Ήθελε απεγνωσμένα να του πει πως λυπόταν. Πως λυπόταν που δεν μπόρεσε να τον προστατεύσει και να τον κρατήσει στη ζωή.

«Μάικι, σ' αγαπάω και μου λείπεις κάθε μέρα.» Φίλησε τα δάχτυλά της και ακούμπησε την πέτρα για να μεταφέρει το φιλί. «Όνειρα γλυκά, αγγελούδι μου.»

Έριξε ένα τελευταίο βλέμμα, γύρισε από την άλλη μεριά και απομακρύνθηκε.

Η Kawasaki Ninja την περίμενε έξω από την πύλη του νεκροταφείου. Ορισμένες μέρες η μοτοσυκλέτα ήταν εξακόσια κυβικά ατόφιας ισχύος που τη μετέφεραν από μέρος σε μέρος. Σήμερα θα ήταν η λύτρωσή της.

Φόρεσε το κράνος της και απομακρύνθηκε από το κράσπεδο. Σήμερα ένιωθε την ανάγκη να αποδράσει.

Πέρασε μέσα από το Ολντ Χιλ και το Κράντλι Χιθ, κωμοπόλεις της Μπλακ Κάουντρι κάποτε γεμάτες με ανθρώπους που έκαναν τη σαββατιάτικη βόλτα τους για να ψωνίσουν στα μαγαζιά και στο παζάρι, προτού καταλήξουν στις καφετέριες για το εβδομαδιαίικο κουβεντολόι. Τώρα, όμως, οι φίρμες είχαν μετακινηθεί στα εμπορικά πάρκα έξω από τις πόλεις, παρασύροντας μαζί τους τους αγοραστές και την οχλοβοή.

Το ποσοστό ανεργίας στην Μπλακ Κάουντρι ήταν το τρίτο υψηλότερο στη χώρα, και η απασχόληση δεν είχε πάρει ποτέ τα πάνω της από τότε που είχε παρακμάσει η χαλυβουργία και η ανθρακοβιομηχανία, που ανθούσαν τη βικτοριανή εποχή. Τα χυτήρια και τα χαλυβουργεία είχαν κατεδαφιστεί για να δώσουν τη θέση τους σε εμπορικά συγκροτήματα και διαμερίσματα.

Όμως σήμερα η Κιμ δεν ήθελε να περιηγηθεί στην Μπλακ Κάουντρι. Ήθελε να οδηγήσει τη μηχανή της με μανία.

Βγήκε από το Στόουρμπριτζ, κατευθύνθηκε προς το Στόρτον και διένυσε τα είκοσι εννιά χιλιόμετρα του φιδωτού δρόμου που έβγαζε στη γραφική κωμόπολη του Μπρίτζνορθ. Δεν την ενδιέφεραν τα μαγαζιά και οι καφετέριες στις όχθες του ποταμού. Το μόνο που ήθελε ήταν η βόλτα με τη μηχανή.

Επιτάχυνε μόλις είδε το οδικό σήμα με την άρση του ορίου ταχύτητας. Όταν ο κινητήρας ζωντάνεψε κάτω από το κορμί της, ένιωσε να κυλάει στις φλέβες της η δόση αδρεναλίνης που προσδοκούσε. Έγειρε πάνω στη μηχανή, με το στήθος της να ακουμπάει στο ντεπόζιτο.

Μόλις η μηχανή ξαμολήθηκε, η Κιμ ένιωσε την ισχύ της να προκαλεί κάθε μυ του κορμιού της. Αισθανόταν τη νευρικότητα και την ανυπομονησία της μοτοσικλέτας, την ανάγκη της να εκραγεί. Και μερικές φορές η Κιμ έμπαινε στον πειρασμό να την αφήσει να εκραγεί.

Ελάτε λοιπόν, πιάστε με, σκεφτόταν καθώς το δεξί της γόνατο άγγιζε το έδαφος σε μια ξαφνική, απότομη στροφή. Περιμένω, καθάρματα, περιμένω.

Πότε πότε της άρεσε να χλευάζει τους δαίμονές της. Της άρεσε να προκαλεί τις μοίρες που της είχαν αρνηθεί να πεθάνει δίπλα στον αδελφό της.

Και μια απ' αυτές τις μέρες, οι δαίμονες θα την έπιαναν. Το ζήτημα ήταν απλώς πότε θα συνέβαινε.

Η ΝΕΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ ΚΙΜ ΣΤΟΥΝ

Ένας βιαστής βρίσκεται άγρια δολοφονημένος και η επιθεωρητής Κιμ Στόουν με την ομάδα της καλείται να διαλευκάνει την υπόθεση.

Ωστόσο, σ' αυτό το έγκλημα έρχονται σύντομα να προστεθούν κι άλλοι φόντοι, που μοιάζουν να πηγάζουν από την ίδια ζοφερή εκδικητική μανία.

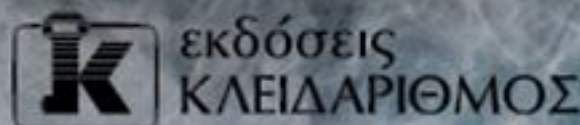
Καθώς η αστυνομική έρευνα εξελίσσεται με αγωνιώδεις ρυθμούς, η Κιμ θα βρεθεί στο στόχαστρο ενός ανελέητου εχθρού που επιδίδεται σε αρρωστημένα πειράματα.

Ενός εχθρού που φαίνεται να γνωρίζει όλες τις αδυναμίες της.

Ο αριθμός των πτωμάτων μεγαλώνει,

και για να σταματήσει τους φόνους η Κιμ πρέπει να σκαλίσει βαθύτερα από κάθε άλλη φορά. Στο ίδιο της το παρελθόν...

**Όσο πιο σκοτεινός είναι ο νους,
τόσο πιο θανατηφόρο γίνεται το παιχνίδι...**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Δομοκού 4, Σταθμός Λαρίσης, 10440 ΑΘΗΝΑ, Τηλ. 210-5237635
info@klidarithmos.gr www.klidarithmos.gr
www.facebook.com/klidarithmos.gr

ISBN 978-960-461-789-0

9 789604 617890